

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **A. M.**
zastoupen Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem sídlem 702 00
Ostrava, Purkyňova 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2021 č. j. OAM-81/LE-VL12-VL13-2021, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany podle §

Shodu s prvopisem potvrzuje

25 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, neboť dne 28. 7. 2021 obdržel správní orgán písemné prohlášení žalobce, kterým vzal svou žádost o udělení mezinárodní ochrany zpět. Žalobce v žalobě tvrdil, že si nebyl obsahu a významu daného prohlášení vědom a s ohledem na své jazykové dispozice ani obsahu tohoto prohlášení nerozuměl. Jakožto cizinec bez znalosti českého jazyka a českého právního systému, si jednoznačně nemohl být vědom obsahu svého úkonu a důsledků s tím spojených. Žalovaný měl zkoumat autenticitu úkonu, kterým měl vzít žádost o udělení mezinárodní ochrany zpět. Žalobce dále uvedl, že jeho tvrzení, že si nebyl vědom obsahu a významu úkonu, jímž měl údajně vzít zpět svoji žádost o udělení mezinárodní ochrany, nemůže být přezkoumáváno pouze na základě spisového materiálu, nýbrž i s ohledem na další okolnosti, za nichž mělo k takovému úkonu dojít. V případě, že by se soud spolehl pouze na existenci tlumočnické doložky a podpisu cizince na formuláři, jímž měla být vzata jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany zpět, nebylo by možné dospět k nápravě jakéhokoli zpětvzetí učiněného za situace, v níž žadatel o mezinárodní ochranu není dostatečně obeznámen a srozuměn s následky takového úkonu. Procesní úkon zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí být zkoumán nikoliv pouze pomocí dodržení formálních předpokladů jeho platnosti, nýbrž i na základě vyhodnocení skutečné vůle a vědomí cizince, neboť v případě, že je takový úkon učiněn v zařízení pro zajištění cizinců, tomu, aby cizinec případně podal novou žádost o udělení mezinárodní ochrany, brání ust. § 3b odst. 1 zákona o azylu. Skutečný obsah vůle cizince tak musí být zkoumán i pomocí jiných důkazních prostředků (zkoumání pravosti podpisu, výsledku přítomných osob apod.). Nelze se spolehnout pouze na přezkoumání splnění formálních náležitostí spisového materiálu.

2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Konstatoval, že žalobce dne 13. 7. 2021 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany. 21. 7. 2021 obdržel výzvu, aby se dostavil dne 29. 7. 2021 k poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu a předvolání a poučení žadatele o mezinárodní ochranu převzal a převzetí stvrdil svým podpisem (viz č. 1. 27 spisového materiálu). Poučení žadatele o mezinárodní ochranu převzal v příslušné jazykové mutaci a byl uvědoměn o svých právech a povinnostech. Rovněž věděl, že kdykoli může požádat o právní pomoc v zařízení o zajištění cizinců, a byl informován o tom, že může v řízení vystupovat samostatně nebo se nechat zastupovat. Obdržel i seznam nevládních organizací, které se zabývají ochranou práv žadatelů o mezinárodní ochranu, které může kdykoliv v průběhu řízení kontaktovat a požádat o bezplatnou právní pomoc. Rovněž v poučení byl informován, co znamená úkon zpětvzetí žádosti o mezinárodní ochranu, tzv. stop azyl. Zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 5. 9. 2021 (viz č. 1. 29 – 32), je oficiálním dokumentem, který žalobce podal, uvedl v něm, že chce ukončit azyl. Toto vlastnoručně podepsal. Nelze tedy pochybovat o tom, že zpětvzetí žádosti nepodal sám z vlastní vůle, či že by si této skutečnosti nebyl vědom. Rozhodnutí o zastavení řízení mu bylo předáno za účasti tlumočnicka a žalobce všem úkonům rozuměl.
3. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce dne 13. 7. 2021 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Dne 27. 1. 2021 žalobce převzal v příslušné jazykové mutaci listinu s označením „výzva k poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany“ spolu s předvoláním k poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany na den 29. 7. 2021 a vlastnoručním podpisem potvrdil převzetí poučení pro žadatele o mezinárodní ochranu. Spis obsahuje rovněž poučení pro žadatele o udělení mezinárodní ochrany, v němž je i pasáž: zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany – „stop azyl“ a v textu k této pasáži je uvedeno, že v průběhu celého řízení o

mezinárodní ochraně má žadatel právo vzít svou žádost o udělení mezinárodní ochrany zpět a příslušné řízení tak zastavit. Pokud tak chce učinit, že je nutno sepsat žádost o zastavení řízení písemně a odevzdat ji pracovníkům OAMP v azylovém středisku nebo ji písemně či osobně na adresu OAMP doručit na označenou adresu. Žalobci bylo dáno i poučení o tom, že v průběhu řízení o mezinárodní ochraně má právo požádat o právní pomoc a obdržel i seznam nevládních organizací, které se zabývají ochranou práv žadatelů o udělení mezinárodní ochrany, které může kdykoliv v průběhu řízení kontaktovat se žádostí o bezplatnou právní pomoc. Dne 28. 7. 2021 bylo žalovanému doručeno písemné podání psané rukou (č. l. 29 správního spisu), jehož přepis strojově je na č. l. 32, v němž je uvedeno A. M., X, X. Chci ukončit azyl. Listina obsahuje nečitelný podpis. Na tomto místě soud poznamenává, že se tento podpis shoduje s podpisy žalobce na jiných listinách obsažených ve správním spise, např. na listině obsahující převzetí předvolání k pohovoru ve věci mezinárodní ochrany, převzetí výzvy k poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany či na listině, v níž žalobce potvrzoval převzetí rozhodnutí. Uvedené podání žalobce doručené správnímu orgánu 28. 7. 2021 v závěru obsahuje také text: Překládal N. U. Ze spisu se podává, že N. U. byl ustanoven správním orgánem tlumočnickem v uvedené věci, a to pro jazyk urdu (č. l. 30). Ze spisu rovněž plyne, že žalobou napadené rozhodnutí ze dne 29. 7. 2021, č. j. OAM-81/LE-VL12-VL13-2021 žalobce převzal dne 29. 7. 2021, o čemž byl sepsán protokol o předání rozhodnutí. K předání rozhodnutí došlo za přítomnosti tlumočnicka pana N. U. Žalobce do uvedeného protokolu prohlásil, že byl seznámen v jazyce urdu s obsahem označeného rozhodnutí žalovaného, obsahu rozhodnutí včetně poučení rozuměl a vzal na vědomí, že rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení.

4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu by v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se po řádném poučení na výzvu soudu nevyjádřil a nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání nesdělil.
5. Krajský soud nesouhlasí s žalobní námitkou, že žalobce jakožto cizinec bez znalostí českého jazyka a českého právního systému si nebyl vědom obsahu svého úkonu a důsledků s tím spojených a že zpětvzetí žádosti bylo na formuláři. Především uvedené tvrzení, že zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany je na formuláři, je v rozporu s obsahem správního spisu, jak plyne z výše uvedených zjištění. Ze spisu se naopak podává, že zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce učinil vlastnoručně na čistý papír, nikoli na nějaký formulář. Veškerá komunikace s žalobcem probíhala za přítomnosti tlumočnicka pro jazyk urdu. Přisvědčit nelze ani žalobní námitce žalobce, že si nebyl vědom obsahu a významu úkonu, jimž vzal zpět svou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Především ze spisu se podává, že žalobce převzal poučení pro žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce netvrdí, že by toto poučení, které je ve spise, v českém jazyce, v příslušné jazykové mutaci, jak tvrdí žalovaný, neobdržel), přičemž je zřejmé, že dispozitivní úkon žalobce – zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany na č. l. 29, respektive 32, žalobce učinil za přítomnosti ustanoveného tlumočnicka. Nelze pominout ani tu podstatnou skutečnost, že při převzetí žalobou napadeného rozhodnutí dne 29. 7. 2021 za přítomnosti tlumočnicka, kdy žalobce výslovně do protokolu o předání rozhodnutí prohlásil, že byl seznámen v jazyce urdu s obsahem napadeného rozhodnutí, ničeho

nenamítal, tedy nebrojil proti tomu, že by si snad nebyl vědom obsahu a významu uvedeného dispozitivního úkonu. Za popsaného stavu soud neshledal žádný důvod ke zkoumání autenticity předmětného dispozitivního úkonu žalobce, a za tím účelem provést výslech přítomných osob a podobně. Co se týká zkoumání pravosti podpisu, pak žalobce neuvedl jedinou okolnost, proč by podpis na zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany neměl být jeho pravým podpisem. K námitce žalobce, že žalovaný měl procesní úkon zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany hodnotit i z pohledu skutečné vůle cizince, soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 388/2004-70. NSS v něm uvedl, že vezme-li žadatel o azyl svojí žádost o udělení azylu zpět, správní orgán řízení o udělení azylu podle § 25 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, zastaví, aniž by zkoumal, jaké pohnutky žadatele k takovému kroku vedly.

6. Krajský soud uzavírá, že žalovaný postupoval správně podle § 25 odst. 1 písm. a) zákona o azylu a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil, neboť žalobce vzal žádost o udělení mezinárodní ochrany zpět.
7. S ohledem na shora uvedené soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
8. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 27.10.2021

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně